

Wetenschappelijk onderzoek

ULCR-187 is een natuurlijk voedingssupplement, aangepast aan de fysiologie van het paard.

Non-GMO gemicroniseerde soja wordt gefermenteerd door een specifieke melkzuurbacterie *Lactobacillus delbrueckii lactis* Rosell-187, die aan het einde van het productieproces wordt gedeactiveerd.

ULCR-187 is ontwikkeld om de vorming van zweren te voorkomen. Het werd voor het eerst met succes in de menselijke geneeskunde gebruikt om de pijn te verlichten die gepaard gaat met zweren. Talrijke publicaties

getuigen van de doeltreffendheid ervan (klinische studies uitgevoerd op meer dan 600 patiënten).

Uit deze studies blijkt de zeer goede tolerantie van ULCR-187 en concluderen dat het de symptomen van maagzweren vermindert.

Bovendien toont een radioscopisch onderzoek met behulp van röntgenstralen tekenen van genezing aan die zelfs tot de volledige verdwijning van de maagzweer, waarbij het maagslijmvlies weer normaal is.

Paarden eten ULCR-187 met plezier, waardoor het gemakkelijk te gebruiken is.

Bovendien heeft ULCR-187 geen dopingeffect, zodat het gedurende de hele activiteitsperiode van het paard kan worden gebruikt.

Doeltreffendheid

Tussen 2005 en 2007 werden verschillende studies uitgevoerd in de Clinique des Bréviaires met de protocollen die gewoonlijk die op het terrein door paardendierenartsen worden gebruikt.

ULCR-187 wordt over het algemeen gedurende een maand gegeven voorafgaand aan een periode met stress en activiteit voor het paard. Afhankelijk van de ernst van het niveau, kan ULCR-187 alleen worden gebruikt, of voor hoge niveaus van ernst, als een aanvulling op de traditionele therapeutische behandeling voorgeschreven door de dierenarts: 10 dagen omeprazol, gevolgd door ten minste een maand ULCR-187 (in een dosis van 25g/dag/paard).

Deze proeven zijn uitgevoerd op paarden die arbeid verrichtten om gegevens te verkrijgen over proefdieren onder reële stress en inspanning, in tegenstelling tot bepaalde bestaande studies die die betrekking hadden op sedentaire dieren of dieren waarvan de activiteit verminderd (gehospitaliseerd).

Proef nr. 1

Een eerste proef werd uitgevoerd op 8 paarden die geen gastroscopie kregen, waarvoor ULCR-187 werd voorgeschreven op basis van tekenen die bijzonder aandoening.

Deze paarden vertoonden een klinische verbetering binnen 4 tot 7 dagen na het begin van de toediening van het product. Vijf van hen waren vervolgens in staat om endoscopie te ondergaan met tekenen van genezing van de gastritis of van zweren van een niveau lager dan 2: in principe rechtvaardigt dit onderzoek dus de diagnose en initiële behandeling.

Proef nr. 2

Een tweede protocol betrof 59 paarden die binnenkwamen voor consult nadat hun eigenaar klinische symptomen had waargenomen die bekend staan om hun associatie met maagzweren.

De paarden werden verdeeld in 3 groepen, afhankelijk van de veronderstelde ernst van de aandoening:

> **Groep A:** 23 paarden die geen gastroscopie ondergingen met klinische symptomen die in verband worden gebracht met de aandoening en die ULCR-187 gedurende één maand kregen;

> **Groep B:** 17 paarden die zowel een gastroscopie als ULCR-187 gedurende één maand kregen;

> **Groep C:** 19 paarden die zowel een gastroscopie als en een "maagzuurremmer" (omeprazol) gedurende 15 dagen (7/19 paarden) tot 30 dagen (12/19 paarden).

ULCR-187 werd vervolgens gedurende één maand voorgeschreven.

De paarden werden tweemaal gecontroleerd, na 1 en 2 maanden ($\pm$ 1 week)

na de eerste diagnose. Op het moment van deze consultaties, de vier belangrijkste klinische tekenen die wijzen op de mogelijke aanwezigheid van het ulcus werden geëvalueerd voor elk van deze 59 paarden die voor een consultatie kwamen, waarbij het mogelijk was dat elk paard 1 tot 4 van deze symptomen vertoonde. Voor de drie groepen tonen de grafieken het individuele totaal van deze criteria.

Groep A:

Na 1 maand behandeling waren 81% van de oorspronkelijke symptomen verdwenen (83% na 2 maanden).

Dus, ondanks het gebrek aan endoscopische documentatie, lijkt ULCR-187 effectief te zijn geweest in 81% van de gevallen na slechts één maand supplementatie met betrekking tot de belangrijkste klinische symptomen (verlies van eetlust of algemene conditie).

Er moet ook op worden gewezen dat deze verbetering werd bevestigd bij het derde onderzoek na 2 maanden, d.w.z. 1 maand na het stopzetten van de distributie van ULCR-187 waarvan effect lijkt te kunnen worden verlengd.

Groep B:

De resultaten verkregen voor deze paarden, die voornamelijk lage niveau laesies (1 en 2), bevestigen de resultaten verkregen op de proefpersonen van groep A en rechtvaardigt de therapeutische keuze van alleen ULCR-187 te gebruiken.

Na 1 maand behandeling zijn de klinische symptomen van de paarden van groep B verminderd met 69% (72% vermindering bij het 3e onderzoek, d.w.z. na 1 maand zonder ULCR-187).

Groep C:

Het principe van dit volledige therapeutische protocol (Omeprazol + ULCR-187) was om snel te kalmeren de ulcereuze pathologie en om geleidelijk de laesie tot een lager niveau.

Dit is in staat om het voordeel van ULCR-187, gebruikt om de plaats van Omeprazole in te nemen, in de eerste plaats om het risico van recidief te beperken. De vermindering van klinische symptomen bedroeg 83% in de eerste maand, en dit zette zich voort in de tweede maand (93%). Recidieven traden op bij bepaalde paarden 4 maanden na het stoppen van de medicatie, bevestigd door een gastroscopisch onderzoek (3 paarden van de 19): dit rechtvaardigt de praktische aanbeveling om de distributie van ULCR-187 tijdens de stressperiode periode van stress om deze recidieven te vermijden.

Het volgende dient te worden opgemerkt: de paarden van groep C, die zwaarder lijden aan hun mucosa, vertonen minder klinische symptomen dan de proefpersonen van groep B na één maand. Deze resultaten bevestigen dat de ernst van het ulcus niet strikt gecorreleerd is met de waarneming van de symptomen, en dat omeprazol volledig gerechtvaardigd is als het "aanvallende" deel van de behandeling. Deze resultaten bevestigen ook die van de inleidende studie (proef 1) die de doeltreffendheid aantonen van ULCR-187 gebruikt bij paarden met matige gastritis.

Proef nr 3

De derde studie betrof 11 paarden in de sport met klinische tekenen van gastritis. 8 (72%) ondergingen ten minste 2 endoscopische onderzoeken. Het eerste onderzoek vond plaats tussen 1 en 2 maanden na de diagnose (d.w.z. aan het einde van behandeling met ULCR-187). De andere onderzoeken vonden gemiddeld met tussenpozen van 2 maanden plaats (figuur 8). Op het

moment van de 1e controle gastroscopie, vertoonden 7 paarden (63%) een verbetering in de toestand van hun maagslijmvlies.

Slechts 4 paarden vertoonden weinig of geen verbetering. Bij de 2e gastroscopie, bij 3 paarden, vertoonde slechts 1 enkel paard een verbetering, met de niveaus van de andere 2 waren verslechterd. Bij het 3e onderzoek, waren de niveaus van de laatste twee paarden verbeterd.

Relapses werden beschouwd als het gevolg van terugkerende zweren, waarvoor langere behandeling met omeprazol nodig was.

De gemiddelde graad bij de eerste gastroscopie was 2,25 ($\pm 1,03$). Op de tweede gastroscopie werd een vermindering van één eenheid in niveau genoteerd met een gemiddelde van 1,25 ($\pm 1,03$).

De paarden die slechts één gastroscopie ondergingen vertoonden een significante klinische verbetering, bijgevolg wilden de eigenaars geen controle gastroscopie wilden.

In het geval van niveau 3 en niveau 4 ulceratie, werd omeprazol (protonpompremmer) voorgeschreven voor een periode van 15 dagen, gevolgd door een behandeling van 1 maand met ULCR-187 alleen. De paarden werden vervolgens permanent op ULCR-187 permanent (behalve wanneer zij in de weide waren of in een periode van beperkte stress zonder verandering van omgeving of geen wedstrijden liepen).

Concluderend onderstreept deze proef dat het risico op herhaling bij paarden zonder enige therapeutische of voedings begeleiding, vrij groot was bij letselniveaus van dan 2.

Met het gebruik van ULCR-187, voorgeschreven voor één maand, 10 dagen meer dan Omeprazol, paarden met ernstige laesies geen recidief. In het geval van mildere laesies, geassocieerd met symptomen, ULCR-187 produceerde een aanzienlijke klinische verbetering zonder medicatie.

Vooruitzichten en algemene conclusie

Recente studies (Newmarket) bevestigen de conclusies van eerdere studies en onthullen het grote aantal paarden met maagzweren die vaak niet gediagnosticeerd worden. In de meeste gevallen, deze zweeraanvallen (vaak onder of gelijk aan niveau 2) rechtvaardigen het gebruik ervan om oplossingen te voorkomen die kunnen worden gebruikt tegen een lagere kostprijs en zonder enig risico op doping. Echter, het voordeel van omeprazol, gebruikt als eerste intentie, op recidiverende of ernstiger ulcera wordt bevestigd.

Samengevat helpt ULCR-187 bij:

- > Het epitheel van de maag te herstellen en zijn integriteit;
- > De pijn te verminderen (door de cytokine profielen te moduleren);
- > De algemene conditie van het paard te verbeteren (door verbetering van de algemene conditie van het paard (door verhoging van de eetlust en een betere spijsvertering)).

Dit voedingssupplement maakt dus deel uit van het systeem voor de controle van sport- of vrijetijdspaarden recreatie, die te maken hebben met veranderingen in de voeding en verschillende soorten stress (opsluiting, vervoer verandering van omgeving, enz.) ULCR-187 maakt deel uit van een doeltreffend diergeneeskundig voorschrift. Het biedt een doeltreffende en economische aanvulling op het therapeutisch arsenaal ter beschikking van de behandelaar voor het voorkomen en het verlichten van aandoeningen van gastritis en ulcereuze laesies van het proximale darmkanaal en ter begeleiding van gevestigde medicinale behandelingen voor de behandeling van maagzweren.

De frequentie van echte nog niet gediagnosticeerde laesies rechtvaardigt ten volle de verspreiding van ULCR-187 in de voorbereiding van paarden, tijdens periodes van stress competitie of intensieve arbeid